

Nr 113.

Av herr **Holmström**, om rätt för vissa förtidsavgångna officerare och underofficerare i arméns och kustartilleriets reserver att vid uppnådda 55 levnadsår utbekomma pensions kapitaliserade värde.

Med anledning av tvenne likalydande motioner nr I: 335 och II: 453 beslöt 1927 års riksdag en skrivelse till Kungl. Maj:t (nr 236/1927) vari riksdagen uttalade, att riksdagen »förutsätter att Eders Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på det i motionen framförda spørsmålet». Ifrågavarande spørsmål gällde, att förtidsavgångna officerare och underofficerare vid arméns reserver skulle likställas med vid flottan förtidsavgången personal beträffande rätt att utbekomma pensionens kapitaliserade värde.

Statsutskottet yttrade i sitt utlåtande nr 128/1927 följande: »I motionerna I: 335 och II: 453 har emellertid yrkats, att förtidsavgångna vid arméns reserver skulle likställas med vid flottan förtidsavgången personal beträffande rätt att utbekomma pensionens kapitaliserade värde. Den år 1925 beslutade skillnaden mellan å ena sidan förtidsavgången personal vid armén och kustartilleriet och, å andra sidan, dylik personal vid flottan grundar sig på ett av försvarsrevisionen i detta hänseende framlagt förslag. Att nu på grund av ett motionsvis framfört yrkande göra ändring i vad 1925 års riksdag i förevarande avseende beslutat, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka, men förutsätter att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på det i motionen framförda spørsmålet.»

Den i motionerna påyrkade och i riksdagens skrivelse behjärtade likställigheten mellan arméns och flottans förtidsavgångna personal har emellertid ännu icke kommit till stånd. Genom att antaga Kungl. Maj:ts förslag i årets statsverksproposition, om rätt för reserven tillhörande förtidsavgångna beställningshavare, vilka äro underkastade bestämmelserna i 1927 års reservbefälsförordning, att i likhet med den i reserven utnämnda personalen vid 42 års ålder utbekomma kapitaliserad pension, skulle riksdagen för den allra största delen av arméns och kustartilleriets förtidsavgångna personal skapa likställighet med flottans förtidsavgångna personal. Men för den kategori förtidsavgångna officerare och underofficerare vid arméns och kustartilleriets reserver, beträffande vilken 1927 års reservbefälsförordning icke är gällande, skulle sådan likställighet icke komma till stånd. Motsvarande kategori förtidsavgångna vid flottan, som icke äro underkastade 1927 års reservbefälsförordning, har i enlighet med 1925 års riksdagsbeslut rätt att vid 55 års ålder utbekomma kapitaliserad pension. Den kategori förtidsavgången personal vid armén och kustartilleriet, varom här är fråga, är så fåtalig, att någon större engångskostnad

icke kan uppstå. Hela antalet officerare torde icke överstiga 20, fördelade på åldersklasserna 1882—87, och antalet underofficerare torde vara betydligt mindre. Av dessa officerare och underofficerare är det att antaga, att endast en del skulle begagna sig av den föreslagna rätten, men för vissa av denna kategori, vilka erhålla en mindre pension men dock vid relativt tidig ålder, kan det vara av stor betydelse att erhålla densamma kapitaliserad. Beträffande den statsfinansiella synpunkten på frågan må hänvisas till försvarsrevisionens betänkande, del I, sid. 578, där revisionen framhåller, att *det ur statsfinansiell synpunkt uppenbart är likgiltigt*, huruvida vederbörande föredraga det ena eller andra sättet för pensionens utbetalande.

I anslutning till vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte medgiva rätt för de förtidsavgångna officerare och underofficerare i arméns och kustartilleriets reserver, beträffande vilka 1927 års reservbefälsförordning icke är gällande, att i likhet med motsvarande kategori förtidsavgångna i flottans reserv för sig eller efterlevande rättsinnehavare utbekomma pensionens kapitaliserade värde vid uppnådda 55 levnadsår.

Stockholm den 23 januari 1937.

Nils Holmström.
